

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/2286****2017/EES/40/03****frá 15. desember 2016**

um ítarlegar reglur um beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun og um aðferðafræði til að meta sjálfbærni afnáms aukagjalds á reiki í smásölu og um umsóknina sem veitandi reikiþjónustu þarf að leggja fram vegna þess mats (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 531/2012 frá 13. júní 2012 um reiki á almennum farsímanetum innan Sambandsins ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 6. gr. d,

að höfðu samráði við evrópskan hóp eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta (BEREC),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 531/2012 ættu veitendur reikiþjónustu ekki að leggja aukagjald, til viðbótar við landsbundna smásöluverðið, á viðskiptavini reikiþjónustu í aðildarríki fyrir reikisímtal sem reglur hafa verið settar um og hringt er eða tekið er á móti, reikismáskilaboð sem reglur hafa verið settar um og send eru eða reikigagnaþjónustu sem reglur hafa verið settar um og notuð er, þ.m.t. myndskilaboð, sem falla undir „viðmiðunarreglur um eðlilega notkun“. Þetta ákvæði gildir frá 15. júní 2017 að því tilskildu að lagagerðin, sem samþykkja á í framhaldi af tillögunni um heildsölumarkaðinn með reiki sem um getur í 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, hafi komið til framkvæmda þann dag.
- 2) Reglugerð (ESB) nr. 531/2012 kveður á um að við sérstakar aðstæður og í undantekningartilvikum geti veitandi reikiþjónustu sótt um heimild til landsbundins stjórnvalds til að leggja aukagjald á reikiviðskiptavini sína. Slíkra beiðni um heimild skulu fylgja allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að sýna fram á að án aukagjalds á reiki í smásölu geti veitandinn ekki endurheimt kostnað sinn af því að veita reikismásölupjónustu sem reglur hafa verið settar um, og að þannig sé grafið undan sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans.
- 3) Til þess að tryggja samræmda beitingu í öllu Sambandinu á viðmiðunarreglum sem miða að því að koma í veg fyrir óvanalega notkun eða misnotkun á reikiþjónustu („viðmiðunarreglur um eðlilega notkun“) og á heimildum til að beita aukagjaldi, er nauðsynlegt að mæla fyrir um ítarlegar reglur um beitingu slíkra viðmiðunarreglna um eðlilega notkun og um aðferðafræði til að meta sjálfbærni afnáms aukagjalds á reiki í smásölu og um umsóknina sem veitandi reikiþjónustu þarf að leggja fram vegna þess mats.
- 4) Samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 531/2012 er markmið viðmiðunarreglna um eðlilega notkun að koma í veg fyrir misnotkun eða óvanalega notkun reikiviðskiptavina á smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á viðeigandi landsbundnu verði, s.s. notkun slíkrar þjónustu í öðrum tilgangi en ferðalögum af og til, t.d. með því að nota slíka þjónustu varanlega. Framkvæmdarráðstafanirnar ættu að tryggja að möguleikinn á að beita viðmiðunarreglum um eðlilega notkun á reiki til að ná þessu markmiði sé ekki misnotaður af veitendum reikiþjónustu í öðrum tilgangi sem er í óhag viðskiptavina reikiþjónustu sem ferðast af og til.
- 5) Með afnámi aukagjalda á reiki í smásölu í Sambandinu gilda sömu gjaldskrárskilyrði um notkun farstöðvaþjónustu í reiki erlendis í Sambandinu og heima (þ.e. í landinu þar sem viðskiptavinurinn er með faraskrift). Reglugerð (ESB) nr. 531/2012 miðar að því að útrýma mismunni milli landsbundins verðs og þess sem lagt er á reiki þegar ferðast er af og til

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttð. ESB L 344, 17.12.2016, bls. 46. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2017 frá 13. júní 2017 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn, biður birtingar

(1) Stjttð. ESB L 172, 30.6.2012, bls. 10.

innan Sambandsins og gera þannig „reiki samkvæmt heimagjaldskrá“ (e. roaming like at home) að veruleika. Reglum hennar er þó ekki ætlað að gera varanlegt reiki mögulegt í Sambandinu, þ.e. aðstæður þar sem viðskiptavinur í aðildarríki þar sem landsbundin farsímagjöld eru hærri kaupir þjónustu frá rekstraraðilum með staðfestu í aðildarríkjum þar sem landsbundin farsímagjöld eru lægri og þar sem viðskiptavinurinn hefur hvorki varanlega fasta búsetu né önnur stöðug tengsl sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist á yfirráðasvæði þess, með það fyrir augum að stunda varanlegt reiki í fyrrnefnda aðildarríkinu.

- 6) Varanleg notkun smásölureikijónustu sem reglur hafa verið settar um á viðeigandi landsbundnu verði í öðrum tilgangi en ferðalögum af og til er líkleg til að raska samkeppni, þrýsta landsbundnu verði á heimamörkuðum upp á við og stefna hvötum til fjárfestinga á bæði heimamörkuðum og heimsóttum mörkuðum í hættu. Á heimsóttum mörkuðum myndu heimsóttir rekstraraðilar þurfa að keppa beint við landsbundna þjónustuveitendur annarra aðildarríkja, þar sem verð, kostnaður, reglur og samkeppnis skilyrði geta verið afar ólík og á grundvelli skilyrða fyrir heildsölureiki sem er nálægt kostnaðarverði í þeim eina tilgangi að greiða fyrir reiki sem stundað er af og til. Hvað varðar rekstraraðila heimanets kann varanleg notkun landsbundinnar gjaldskrár í reiki að leiða til synjunar eða takmarkana á heildsölureikijónustu af hálfu heimsóttra rekstraraðila, eða þess að rekstraraðili heimanets veiti takmarkað landsbundið magn eða leggi á herra landsbundið verð, sem hefur áhrif á getu rekstraraðila heimanetsins til að þjóna venjulegum viðskiptavinum sínum bæði heima og erlendis.
- 7) Nauðsynlegt er að mæla fyrir um framkvæmdarreglur sem byggjast á skýrum meginreglum sem hægt er að beita almennt og geta náð yfir hinar ýmsu og fjölbreytilegu gerðir ferðamynstra viðskiptavina reikijónustu til að tryggja að viðmiðunarreglur um eðlilega notkun virki ekki sem tálmi á að slíkir viðskiptavinir geti nýtt sér „reiki samkvæmt heimagjaldskrá“ að fullu. Svo að veitandi reikijónustu geti beitt viðmiðunarreglum um eðlilega notkun, ætti að líta á það sem svo að viðskiptavinur sé að ferðast erlendis í Sambandinu af og til þegar sá viðskiptavinur hefur fasta búsetu í aðildarríki veitanda reikijónustunnar, eða hefur stöðug tengsl sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist á yfirráðasvæði þess, og notar smásölureikijónustu sem reglur hafa verið settar um í öðru aðildarríki.
- 8) Í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 er kveðið á um að allar viðmiðunarreglur um eðlilega notkun skuli gera viðskiptavinum veitanda reikijónustunnar kleift að nota tiltekið magn af smásölureikijónustu sem reglur hafa verið settar um á viðeigandi landsbundnu smásöluverði sem samræmist landsbundinni gjaldskrá þeirra.
- 9) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á möguleika veitanda reikijónustu að bjóða, og viðskiptavina reikijónustu að velja, aðra reikigjaldskrá í samræmi við 3. mgr. 6. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 531/2012, sem gæti innihaldið samningsbundin notkunarskilyrði sem falla ekki undir viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem komið er á fót í samræmi við þessa reglugerð.
- 10) Til að tryggja að smásölureikijónusta verði ekki fyrir misnotkun eða óvanalegri notkun sem er ótengd ferðalögum af og til utan búsetuaðildarríkis viðskiptavinarins, eða sem viðskiptavinurinn hefur stöðug tengsl við sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist á yfirráðasvæði þess, kunna veitendur reikijónustu að verða að ákvarða fastan búsetustað reikijónustuviðskiptavina sinna eða tilvist slíkra stöðugra tengsla. Með hliðsjón af því hvers kyns sannanir eru viðteknar í viðkomandi aðildarríki og hversu mikil hættu er á misnotkun eða óvanalegri notkun, ætti veitandi reikijónustu að geta tilgreint réttmæta sönnun fyrir búsetustað undir eftirliti landsbundins stjórnvalds hvað viðkemur meðalhófi í skjalabyrði og hversu viðeigandi hún er í landsbundnu samhengi. Slíkar sannanir, að því er varðar einstaka notendur, gætu verið yfirlýsing frá viðskiptavininum, framsetning gilds skjals sem staðfestir búsetuaðildarríki viðskiptavinarins, póstfang eða heimilisfang sem reikningar viðskiptavinarins eru sendir á fyrir aðra þjónustu sem veitt er í aðildarríki veitanda reikijónustunnar, staðfesting frá menntastofnun á háskólastigi á skráningu í fullt nám, sönnun á skráningu á kjörskrá til sveitarstjórnarkosninga eða á greiðslu útsvars eða nefskatts. Ef um er að ræða viðskiptamenn í atvinnulífnum, gætu slíkar sannanir verið skjalfesting á þeim stað þar sem aðili er stofnaður sem lögpersóna eða þar sem viðskiptafyrirtæki hefur staðfestu, staðnum þar sem aðalstarfsstæði þess fer fram, eða aðalstarfsstöð þar sem starfsmenn sem auðkenndir eru sem notendur tiltekins SIM-korts sinna verkefnum sínum. Stöðug tengsl við aðildarríki sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist á yfirráðasvæði þess geta myndast vegna fulls eða varanlegs ráðningarsambands, þ.m.t. þeir einstaklingar sem sækja vinnu yfir landamæri, varanlegra samningssambanda sem hafa í för með sér svipaða raunveruleg viðurvist og hjá sjálfstætt starfandi einstaklingi, þátttöku í fullu námi, eða annarra aðstæðna, s.s. þeirra sem tengjast útsendum starfsmönnum eða einstaklingum á eftirlaunum þegar þær hafa í för með sambærilega viðurvist á landsvæði.

- 11) Veitendur reikiþjónustu ættu að takmarka beiðnir um framlagningu sönnunargagna um fasta búsetu eða önnur stöðug tengsl sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist á yfirráðasvæði aðildarríkis eftir að samningur hefur verið gerður við aðstæður þar sem gögn sem safna þarf vegna reikningagerðar virðast gefa til kynna misnotkun eða óvanalega notkun sem er ótengd ferðalögum af og til. Þau sönnunargögn sem farið er fram á ættu aðeins að samanstanda af því sem er nauðsynlegt og hóflegt til að staðfesta tengsl viðskiptavinarins við aðildarríki veitanda reikiþjónustunnar. Ekki ætti að leggja á viðskiptavini kröfu um upplýsingar til að sýna fram á að farið sé að skilyrðum viðmiðunarreglna um eðlilega notkun séu slíkar ástæður ekki fyrir hendi. Einkum ætti ekki að vera nein krafa um endurtekna framlagningu slíkra upplýsinga sem er ótengd áhættumiðuðu mati á líkum á misnotkun eða óvanalegri notkun.
- 12) Til að gera viðskiptavinum kleift að nota það magn af smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á viðeigandi landsbundnu smásöluverði sem er í samræmi við viðeigandi landsbundna gjaldskrá þeirra, ættu veitendur reikiþjónustu almennt ekki að setja takmörk á magn farstöðvaþjónustu sem er tiltækt viðskiptavini reikiþjónustu önnur en landsbundnu takmörkin, þegar sá viðskiptavinur ferðast af og til innan Sambandsins. Slík landsbundin takmörk ættu að taka til allra viðeigandi viðmiðunarreglna um eðlilega notkun að því er varðar landsbundna notkun gjaldskrárinnar.
- 13) Samkvæmt ákveðnum landsbundnum gjaldskrá, sem hér á eftir kallast opnir gagnapakkar, kann gagnanotkun að vera ótakmörkuð eða veita gagnamagn á lágu óbeinu landsbundnu einingaverði miðað við hámarksheildsölureikigjaldið sem reglur hafa verið settar um og um getur í 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012. Ef ekki eru til staðar öryggismörk vegna óvenjumikils magns fyrir slíka opna gagnapakka, eru slíkar gjaldskrár líklegri en aðrar að til að vera endurseldar með skipulegum hætti til aðila sem hafa ekki búsetu í, eða stöðug tengsl sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist í, aðildarríki veitanda reikiþjónustunnar. Að auki getur slík óvanaleg notkun eða misnotkun á opnum gagnapökkum í reiki leitt til þess að slíkar gjaldskrár hverfi af landsbundnum mörkuðum, eða til takmörkunar á reiki í gegnum slíkar gjaldskrár, í óhag landsbundinna notenda og andstætt markmiði reglugerðar (ESB) nr. 531/2012. Þessi hættu er töluvert minni fyrir símtöl í talsímaþjónustu og smáskilaboðþjónustu þar sem slík þjónusta er háð meiri efnislegum eða tímabundnum takmörkunum og raunnotkunarmynstur hafa haldist stöðug eða farið lækandi á undanföllum árum. Þetta hefur ekki áhrif á rétt rekstraraðila til að grípa til ráðstafana til að fást við mjög óvanaleg notkunarmynstur í talsíma- eða smáskilaboðareikiþjónustu sem eru til komin vegna sviksamlegra athafna. Þó að nauðsynlegt sé að kveða á um frekari verndarráðstafanir gegn aukinni hættu á misnotkun á smásölureikigagnþjónustu sem reglur hafa verið settar um á viðeigandi landsbundnu smásöluverði í opnum gangapökkum, ætti landsbundinn viðskiptavinur sem ferðast af og til í Sambandinu samt sem áður að geta notað smásölumagn slíkrar þjónustu sem jafngildir tvöföldu því magni sem hægt er að kaupa af heildsölureikigagnapakinu með fjárhæð sem er jöfn landsbundnu heildsölureikigagnþjónustu, að undanskildum virðisaukaskatti, farstöðvaþjónustuhluta landsbundnu gjaldskrárinnar fyrir allt reikningstímabilið sem um ræðir. Þetta er magn sem er í samræmi við landsbundnu gjaldskrána eftir því sem hún aðlagast landsbundnu smásöluverði gjaldskrárinnar sem um ræðir og má því beita þegar um er að ræða opna gagnapakka, þ.m.t. þegar þeir eru í pakka með annarri farstöðvaþjónustu í smásölu. Að nota margfaldarann tvo endurspeglar með fullnægjandi hætti þá staðreynd að rekstraraðilar semja oft um verð fyrir heildsölugagnþjónustu í reiki sem er lægra en viðeigandi þak og að viðskiptavinir nota oft ekki allt gagnamagnið sem kveðið er á um í gjaldskrá þeirra. Að því er þetta varðar verður gagnsæi fyrir viðskiptavini tryggt með því að fara að ákvæðum reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 en samkvæmt þeim skal veitandi reikiþjónustu senda tilkynningu til viðskiptavinar reikiþjónustu þegar viðeigandi magn fyrir eðlilega notkun reikigagnþjónustu hefur verið notað að fullu sem tilgreinir aukagjaldið sem verður lagt á frekari notkun viðskiptavinar reikiþjónustu á reikigagnþjónustu sem reglur hafa verið settar um.
- 14) Til þess að bregðast við hættunni á því að fyrirframgreidd áskrift, sem felur ekki í sér skuldbindingu til langs tíma, sé einungis notuð til varanlegs reikis, ætti veitandi reikiþjónustu að eiga rétt á, sem annars valkostar við að krefjast sönnunar á búsetu eða stöðugra tengsla sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist á yfirráðasvæði aðildarríkis veitanda reikiþjónustu, að takmarka notkun smásölureikigagnþjónustu sem reglur hafa verið settar um á viðeigandi landsbundnu smásöluverði í gegnum fyrirframgreidda áskrift við það magn sem hægt er að kaupa af heildsölureikigagnapakinu með þeirri fjárhæð sem eftir er, að undanskildum virðisaukaskatti, á þeirri fyrirframgreiddu áskrift þegar reikið er notað.
- 15) Veitandi reikiþjónustu ætti að geta gert ráðstafanir til að greina og koma í veg fyrir misnotkun eða óvanalega notkun á smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði í öðrum tilgangi en vegna ferðalaga af og til. Á sama tíma ætti að vernda viðskiptavini reikiþjónustu fyrir ráðstöfunum sem kunna að ganga á möguleika þeirra til að nota smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði þegar þeir ferðast af og til í Sambandinu.

Ráðstafanir til að greina og koma í veg fyrir misnotkun eða óvanalega notkun á smásölureiðgjafiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði ættu að vera einfaldar og gagnsæjar og ættu að lágmarka stjórnsýslubyrði fyrir viðskiptavinum reiðgjafiþjónustu og einnig óhóflegar og ónaðsynlegar viðvaranir. Í samræmi við kröfuna um búsetu eða stöðug tengsl sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist í landi veitanda reiðgjafiþjónustunnar ættu vísar sem renna stöðum undir líkur á misnotkun eða óvanalegru notkun að vera byggðir á hlutlægum vísnum sem eru tengdir umferðarmynstrum sem sýna skort á almennri landsbundinni viðurvist í landi veitanda reiðgjafiþjónustu eða skort á almennri landsbundinni notkun á farstöðvaþjónustu. Eðli málsins samkvæmt þarf tiltekið tímabil til að ákveða slíka hlutlæga vísa. Slíkt tímabil ætti að vera nægilega langt, a.m.k. 4 mánuðir, til að gera viðskiptavinum reiðgjafiþjónustu kleift að nota smásölureiðgjafiþjónustu á landsbundnu verði á meðan þeir stunda fyrirjáanlegar tegundir ferðalaga af og til í Sambandinu. Vísar um viðurvist í landi veitanda reiðgjafiþjónustunnar ættu ekki að verða fyrir neikvæðum áhrifum af reiki fyrir slysi á landamærasvæðum. Hvað þetta varðar ætti að taka tillit til aðstæðna bæði þeirra sem nota reiki fyrir slysi og þeirra sem sækja vinnu yfir landamæri með því að líta svo á að innskráning í kerfi veitanda reiðgjafiþjónustu á einhverjum tímapunkti tiltekinn dag gefi til kynna dag með landsbundinni viðurvist þegar hlutlægu vísunum er beitt. Í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 531/2012 ættu veitendur reiðgjafiþjónustu einnig að veita fullnægjandi upplýsingar til að gera viðskiptavinum sínum kleift að forðast reiki fyrir slysi með virkum hætti. Viðurvist og notkun utan Sambandsins ætti ekki að hafa neikvæð áhrif á getu viðskiptavinar reiðgjafiþjónustu til að nýta sér reiki samkvæmt heimagjaldskrá í Sambandinu þar sem ekki er hægt að líta svo á að hún bendi til þess að hætta sé á því að viðskiptavinurinn sé að nýta sér reiki á viðeigandi landsbundnu smásöluverði í aðildarríki veitanda reiðgjafiþjónustunnar í öðrum tilgangi en vegna ferðalaga af og til í Sambandinu. Hvað það varðar ætti slík viðurvist og notkun að teljast sem landsbundin þegar hlutlægu vísunum er beitt. Veitandi reiðgjafiþjónustu getur einnig reitt sig á aðrar skýrar vísbendingar um misnotkun eða óvanalega notkun á smásölureiðgjafiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði eins og áskrift sem er varla notuð í aðildarríki veitanda reiðgjafiþjónustunnar en er aðallega notuð í reiki, eða nokkrar áskriftir sem sami viðskiptavinur notar hverja á eftir annarri í reiki.

- 16) Í samræmi við ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 um að gæta gagnsæis í notkun reiðgjafiþjónustu, og í samræmi við reglur um samninga í rafræna fjarskiptageiranum, ættu samningsákvæði sem kveða á um viðmiðunarreglur um eðlilega notkun að vera kynnt með skýrum hætti fyrir viðskiptavinum áður en þau koma til framkvæmda. Veitandi reiðgjafiþjónustu ætti að tilkynna viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem hann beitir í samræmi við þessa reglugerð til landsbundna stjórnvaldsins.
- 17) Vinnsla umferðar- og staðsetningargagna er með fyrirvara um ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB⁽¹⁾. Einkum gerir 6. gr. veitanda reiðgjafiþjónustu kleift að vinna þau umferðargögn sem nauðsynleg eru í þeim tilgangi að skrifa út reikninga fyrir áskrifendur eða greiða gjald fyrir samtengingu. Beiting veitanda reiðgjafiþjónustu á ráðstöfunum til að greina og koma í veg fyrir misnotkun eða óvanalega notkun á smásölureiðgjafiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði ætti ekki að leiða til geymslu og sjálfvirkrar vinnslu persónugreinanlegra gagna um viðskiptavinum, þ.m.t. staðsetningar- og umferðargagna, sem eru ótengd eða hæfa ekki tilganginum að greina og koma í veg fyrir misnotkun eða óvanalega notkun.
- 18) Einkum ætti veitandi reiðgjafiþjónustu að geta greint og komið í veg fyrir að þriðju aðilar brjóti gegn samningsskilyrðum á heildsölu- eða smásölustigi og nýti sér umferð tengda 'reiki samkvæmt heimagjaldskrá' til verðhögnunar og að öðlast efnahagslegan ávinning með sölu til viðskiptavina sem ekki dvelja venjulega eða hafa önnur stöðug tengsl við aðildarríki veitanda reiðgjafiþjónustunnar. Þegar rekstraraðili sýnir fram á slíkar kerfisbundnar, sviksamlegar athafnir með hlutlægum og rökstuddum sönnunargögnum ætti rekstraraðilinn að tilkynna sönnunargögnin sem lýsa kerfisbundnu misnotkuninni til landsbundins stjórnvalds og þeim ráðstöfunum sem gerðar eru til að tryggja að staðið sé við öll skilyrði í undirliggjandi samningi eigi síðar en þegar gripið er til ráðstöfunarinnar.
- 19) Í tilteknum tilvikum, þegar rekstraraðili hefur rökstudd sönnunargögn fyrir því að notkunarmynstur tiltekins viðskiptavinar reiðgjafiþjónustu sýni að líkur eru á misnotkun eða óvanalegru notkun á smásölureiðgjafiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði í öðrum tilgangi en ferðalögum af og til, þrátt fyrir skjalfesta sönnun á búsetu eða stöðugum tengslum frá viðskiptavininum, ætti hann fyrst að vara viðskiptavininn við að hætta sé á að aukagjald fyrir reiki verði virkjað. Hlutlægu viðmiðanirnar sem gegna hlutverki vísa sem renna stöðum undir líkur á misnotkun eða óvanalegru notkun ættu að vera skýrt settar fram í samningnum fyrirfram.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) (Stjttð. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37).

- 20) Möguleiki veitanda reikþjónustu á að leggja á aukagjald hefur ekki áhrif á ráðstafanir sem eru í réttu hlutfalli við brot sem hægt er að grípa til í samræmi við landslög sem eru í samræmi við lög Sambandsins ef viðskiptavinur hefur vísitandi veitt rangar upplýsingar, í því skyni að tryggja að staðið sé við öll skilyrði í undirliggjandi samningnum.
- 21) Veitendur reikþjónustu sem beita viðmiðunarreglum um eðlilega notkun ættu að koma upp gagnsæjum, einföldum og skilvirkum málsmeðferðarreglum til að fást við kvartanir viðskiptavina sem varða beitingu viðmiðunarreglnanna. Samkvæmt 2. mgr. 17 gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 ættu viðskiptavinir reikþjónustu í öllum tilvikum að hafa aðgang að lögbærum aðila sem sér um lausn deilumála utan dómstóla sem skal leysa á sanngjarnan og skjótan hátt óleyst deilumál á milli viðskiptavina og veitanda reikþjónustu sem rísa vegna beitingar viðmiðunarreglna um eðlilega notkun í samræmi við 34. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/22/EB ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/136/EB ⁽²⁾.
- 22) Í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 531/2012 verða landsbundin stjórnvöld að hafa strangt eftirlit og umsjón með beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun til að tryggja að viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem beitt er af veitendum landsbundinnar þjónustu dragi ekki úr tiltækileika reikis samkvæmt heimagjaldskrá fyrir viðskiptavininn. Komist landsbundið stjórnvald að því að brotið hafi verið gegn skyldunum sem mælt er fyrir um í reglugerðinni um reiki skal landsbundna stjórnvaldið hafa heimild til að krefjast þess að slík brot verði stöðvuð án tafar.
- 23) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á gildandi réttindi og skuldbindingar samkvæmt lögum Sambandsins eða samkvæmt landslögum í samræmi við lög Sambandsins. Þetta á einkum við um réttindi endanlegra notenda til að nýta sér rafræn farsímafjarskiptanet og -þjónustu í hvaða aðildarríki sem er óháð ríkisfangi eða búsetustað í Sambandinu, landsreglur sem gera kröfu um staðfestingu á kenni eða önnur skrifleg sönnunargögn til að afla SIM-korts eða gerast á annan hátt áskrifandi að slíkum kerfum eða þjónustu, landsráðstafanir varðandi samfellu þjónustu eða fyrirframgreidda inneign á tilteknu númeri eða SIM-korti, og um réttindi veitanda rafrænnar fjarskiptaþjónustu til að beita fullnægjandi ráðstöfunum í samræmi við landslög til að berjast gegn svikum.
- 24) Þar sem notkunarmynstur eru breytileg yfir árið ætti að meta umsóknir um heimild til leggja aukagjald á reiki, sem veitandi reikþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans, á grundvelli umferðargagna sem ná til a.m.k. 12 mánaða. Til að reikna út umferðarmagn yfir árið ætti veitanda reikþjónustu að vera heimilt að sýna umferðarspár. Þessar spár ættu að vera byggðar á raungögnum, s.s. raungögnum um reiknotkun, framreikningi á raunverulegri landsbundinni notkun yfir í reiknotkun, framreikningi á raunverulegri reiknotkun marktæks undirhóps viðskiptavina reikþjónustu sem notar reiki samkvæmt heimagjaldskrá yfir á alla viðskiptavini reikþjónustu samkvæmt reglum um reiki samkvæmt heimagjaldskrá í samræmi við 6. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 531/2012. Við endurskoðun umsókna um undanþágu vegna sjálfbærni frá mismunandi umsækjendum ættu landsbundin stjórnvöld að tryggja að samræmi sé í forsendunum sem hver og einn notar til að leiða út áætlað magn, eftir að tekið hefur verið tilhlýðilegt tillit til mismunar á viðskiptastöðu og viðskiptamannagrunni.
- 25) Öll kostnaðar- og tekjugögn til stuðnings umsókn um heimildir til að leggja aukagjald á reiki sem veitandi reikþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans, ættu að vera byggð á reikningsskilum sem hægt er að aðlaga að spám um umferðarmagn. Frávik frá kostnaðaráætlunum byggðum á reikningsskilum ættu aðeins að vera heimil ef þau eru studd sönnun á fjárskuldbindingu sem þegar hefur verið gengist undir þegar umsóknin er gerð.
- 26) Kveða ætti á um samræmda aðferðafræði við ákvörðun kostnaðar og tekna af veitingu smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, með það fyrir augum að tryggja samræmt mat á umsóknum um heimild til að leggja á aukagjald sem veitandi reikþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja að landsbundið verðlíkan sitt sé sjálfbært.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/22/EB frá 7. mars 2002 um alþjónustu og réttindi notenda að því er varðar rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (tilskipun um alþjónustu) (Stjútíð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 51).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/136/EB frá 25. nóvember 2009 um breytingu á tilskipun 2002/22/EB um alþjónustu og réttindi notenda að því er varðar rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (tilskipun um alþjónustu), tilskipun 2002/58/EB um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) og reglugerð (EB) nr. 2006/2004 um samvinnu milli innlendra yfirvalda sem bera ábyrgð á framkvæmd laga um neytendavernd (Stjútíð. ESB L 337, 18.12.2009, bls. 11).

- 27) Veiting smásölureikþjónustu sem reglur hafa verið settar um hefur í för með sér tvo almenna kostnaðarflokka: kostnaðarverð heildsöluaðgangs að reiki frá heimsóttum netum fyrir ójafna umferð og annan sérstakan reikikostnað. Í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 531/2012 standa raunveruleg reikigjöld í heildsölu, sem lögð eru á það magn sem reikiumferð veitanda reikþjónustu á útleið fer umfram reikiumferð hans á innleið, undir kostnaðarverði heildsöluaðgangs að reiki frá heimsóttum netum fyrir ójafna umferð. Ef um er að ræða veitendur reikþjónustu sem kaupa heildsöluaðgang innanlands af öðrum veitanda reikþjónustu (s.s. rekstraraðilum sýndarfarsímaneta) kann kostnaður heildsöluaðgangs að reiki fyrir þann fyrrnefnda að vera hærri en fyrir þann síðarnefnda, þegar landsbundinn rekstraraðili hýsinets krefur veitanda reikþjónustu sem kaupir landsbundinn heildsöluaðgang um hærri verð fyrir heildsöluaðgang að reiki en það sem hann fær frá rekstraraðilum heimsótt nets fyrir sjálfan sig og/eða veitingu svipaðrar þjónustu. Hár kostnaður fyrir heildsöluaðgang að reiki í slíkum tilvikum kann að gera veitendur reikþjónustu sem kaupa landsbundinn heildsöluaðgang líklegri til að leita eftir heimild til að leggja aukagjald á reiki og landsbundin stjórnvöld ættu að taka tilhlýðilegt tillit til þessa þáttar þegar þau skoða slíkar umsóknir.
- 28) Annar sérstakur reikikostnaður við að veita smásölureikþjónustu sem reglur hafa verið settar um er sameiginlegur veitingu reikþjónustu innan Sambandsins og í löndum utan ESB og einnig getur kostnaður verið sameiginlegur veitingu heildsölu- og smásölureikþjónustu. Að því er varðar umsókn um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem veitandi reikþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundna verðlíkans síns, ætti að skipta þessum sameiginlega kostnaði á veitingu smásölureikþjónustu í Sambandinu, og ef um er að ræða kostnað sem er sameiginlegur smásölu- og heildsölureikþjónustu, í samræmi við almennt hlutfall tekna af reiki á innleið og útleið.
- 29) Einnig væri hægt að reikna kostnað við að veita smásölureikþjónustu sem reglur hafa verið settar um þannig að hann innihaldi hluta af sameiginlegum kostnaði sem stofnað er til við veitingu almennrar farstöðvaþjónustu í smásölu, að því tilskildu að útreikningurinn endurspegli hlutfallið sem notað er til að skipta tekjum af veitingu allrar annarrar farstöðvaþjónustu í smásölu niður á slíka þjónustu.
- 30) Við ákvörðun á tekjum af veitingu smásölureikþjónustu sem reglur hafa verið settar um, ætti umsókn um heimild til að leggja á aukagjald sem veitandi reikþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans síns að taka fullt tillit til allra smásölutekna sem eru reikningsfærðar beint fyrir veitingu farstöðvaþjónustu í smásölu sem á uppruna í heimsóttu aðildarríki, eins og tekjur af umferð umfram magn sem tilgreint er samkvæmt viðmiðunarreglum um eðlilega notkun, eða af annarri reikþjónustu sem reglur hafa verið settar um, ásamt öðru gjaldi á einingu eða annarri greiðslu sem virkjuð er með notkun farstöðvaþjónustu í smásölu í heimsóttu aðildarríki.
- 31) Þegar smásölureikþjónusta sem reglur hafa verið settar um er veitt samkvæmt viðeigandi landsbundnum skilyrðum, ætti að líta svo á að hún skapi sumar af tekjunum með föstu reglubundnu gjaldi fyrir veitingu landsbundinnar farstöðvaþjónustu í smásölu. Því ætti að taka tillit til þess við mat á umsókn um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem veitandi reikþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans síns í samræmi við aðferðafræðina sem sett er fram í þessari reglugerð. Í þeim tilgangi ætti að skipta tekjum af hverri farstöðvaþjónustu í smásölu á grundvelli lykils sem endurspeglar hlutfallið milli umferðar ýmis konar farstöðvaþjónustu vegið í samræmi við hlutfallið milli meðalheildsölugjalds fyrir reiki á einingu.
- 32) Til að teljast grafa undan sjálfbærni landsbundins verðlíkans rekstraraðilans, ætti hrein framlegð af smásölureiki sem verður til af frádrætti kostnaðar við að veita smásölureikþjónustu sem reglur hafa verið settar um frá samsvarandi tekjum að vera neikvæð um a.m.k. fjárhæð sem skapar hættu á því að hafa greinileg áhrif á landsbundna verðþróun. Til að teljast skapa slíka hættu, ætti neikvæða hreina framlegðin af smásölureiki einkum að vera a.m.k. verulegur hluti af heildartekjum af veitingu annarrar farstöðvaþjónustu, fyrir vexti, skatta og gjöld vegna afskrifta.
- 33) Jafnvel þar sem hrein framlegð af smásölureiki er verulegur hluti af heildarframlegð af veitingu annarrar farstöðvaþjónustu, gætu sérstakar aðstæður, eins og samkeppnisstig á innanlandsmarkaði, eða sérstakir eiginleikar umsækjandans, samt sem áður útilokað hættu á verulegum áhrifum á landsbundna verðþróun.

- 34) Veitandi reikþjónustu ætti, í umsókn sinni um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem lögð er fram skv. 2. mgr. 6. gr. c reglugerðar (ESB) til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans síns, að meta tapið af veitingu reikis samkvæmt heimagjaldskrá og samsvarandi ráðstafanir til að leggja á það aukagjald sem þarf til að endurheimta það með hliðsjón af viðeigandi hámarksheildsölugjaldi.
- 35) Það ætti að vera mögulegt fyrir landsbundin stjórnvöld að veita heimild til að leggja aukagjald á reiki fyrsta daginn sem afnám aukagjalda á reiki í smásölu kemur til framkvæmdar í Sambandinu í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 531/2012. Í þeim tilgangi geta skipti milli veitanda reikþjónustu sem er að fhuga slíka umsókn og landsbundins stjórnvalds, ásamt tilhögun upplýsingamiðlunar og viðeigandi skjalahalds, verið fyrirhuguð áður en að þeirri dagsetningu kemur.
- 36) Í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 531/2012 ætti landsbundið stjórnvald að veita heimild til að leggja aukagjald á reiki til 12 mánaða. Til að endurnýja heimildina ætti veitandi reikþjónustunnar að uppfæra upplýsingarnar og leggja þær fyrir landsbundna stjórnvaldið á 12 mánaða fresti í samræmi við 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012.
- 37) Í ljósi skyldu landsbundinna stjórnvalda til að hafa strangt eftirlit með beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun og ráðstöfunum um sjálfbærni afnáms aukagjalda á reiki í smásölu og að gefa skýrslu árlega til framkvæmdastjórnarinnar um beitingu viðeigandi ákvæða, ætti þessi reglugerð að tilgreina lágmarksupplýsingar sem þau ættu að safna saman og senda til framkvæmdastjórnarinnar til að gera henni kleift að hafa eftirlit með beitingu hennar.
- 38) Samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 531/2012 skal framkvæmdastjórnin endurskoða þessa framkvæmdargerð reglulega í ljósi markaðspróunar.
- 39) Fjarskiptanefndin hefur ekki skilað álit.
- 40) Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Til samræmis við það ætti að túlka og beita þessari reglugerð í samræmi við þau réttindi og meginreglur, einkum friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, réttinn til verndar persónuupplýsingum, tjáningarfrelsi og frelsi til atvinnurekstrar. Öll vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð ætti að virða grundvallarréttindi, þ.m.t. friðhelgi einkalífs og fjölskyldu og réttinn til verndar persónuupplýsingum skv. 7. og 8. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi og verður að vera í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽¹⁾, tilskipun 2002/58/EB, eins og henni var breytt með tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2006/24/EB⁽²⁾ og 2009/136/EB, og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679⁽³⁾. Einkum verða þjónustuveitendur að tryggja að öll vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð sé nauðsynleg og hæfi viðkomandi tilgangi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. ÞÁTTUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Þessi reglugerð mælir fyrir um ítarlegar reglur til að tryggja samræmda beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun sem veitendur reikþjónustu geta lagt á notkun smásölureikþjónustu sem reglur hafa verið settar um og veitt er á viðeigandi landsbundnu smásöluverði í samræmi við 6. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 531/2012.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um fjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjútíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/24/EB frá 15. mars 2006 um varðveislu gagna sem verða til eða eru unnin í tengslum við framboð á rafrænni fjarskiptaþjónustu sem er aðgengileg öllum eða á almennum fjarskiptanetum og um breytingu á tilskipun 2002/58/EB (Stjútíð ESB L 105, 13.4.2006, bls. 54).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um fjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjútíð. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

2. Í henni er einnig mælt fyrir um nákvæmar reglur varðandi:

- a) umsóknir veitenda reikiþjónustu um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem lagðar eru fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans þeirra,
- b) aðferðafræði sem landsbundin stjórnvöld skulu beita við mat á því hvort veitandi reikiþjónustu hafi sýnt fram á að hann geti ekki endurheimt kostnað sinn af að veita reikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um með þeim afleiðingum að grafið er undan sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar í reglugerð (ESB) nr. 531/2012.

2. Jafnframt gilda eftirfarandi skilgreiningar:

- a) „Stöðug tengsl“: við aðildarríki hafa í för með sér viðurvist á yfirráðasvæði þess sem geta myndast vegna fulls eða varanlegs ráðningarsambands, þ.m.t. þeirra einstaklinga sem sækja vinnu yfir landamæri, varanlegra samningssambanda sem hafa í för með sér svipaða raunverulega viðurvist og hjá sjálfstætt starfandi einstaklingi, þátttöku í fullu námi, eða annarra aðstæðna, s.s. þeirra sem tengjast útsendum starfsmönnum eða einstaklingum á eftirlaunum þegar þær hafa í för með sér sambærilega viðurvist á landsvæði.
- b) „farstöðvaþjónusta í smásölu“: almenn farsímabæturþjónusta sem veitt er endanlegum notendum, þ.m.t. talsíma-, smáskilaboða- og gagnþjónusta,
- c) „opnir gagnapakkar“: gjaldskrá fyrir veitingu farstöðvaþjónustu, einnar eða fleiri, í smásölu sem takmarkar ekki það magn farstöðvagagnþjónustu í smásölu sem innifalið er gegn greiðslu fasts reglulegs gjalds, eða þar sem landsbundna einingarverðið fyrir farstöðvagagnþjónustu, sem fengið er með því að deila landsbundna heildarsmásluverðinu, að undanskildum virðisaukaskatti, með heildarmagni farstöðvagagnþjónustu sem tiltækt er innanlands, er lægra en hámarksheildsölureikigjaldið sem um getur í 12. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012,
- d) „fyrirframgreidd gjaldskrá“: gjaldskrá sem farstöðvaþjónusta í smásölu er veitt samkvæmt eftir frádrátt inneignar sem viðskiptavinur leggur inn á veitanda á einingagrundvelli áður en kemur að notkun, og sem viðskiptavinur getur sagt sig frá án viðurlaga þegar inneign hefur verið kláruð eða hún rennur út,
- e) „heimsótt aðildarríki“: aðildarríki annað en aðildarríki landsbundins þjónustuveitanda viðskiptavinar reikiþjónustu,
- f) „framlegð farstöðvaþjónusta“: tekjur, fyrir vexti, skatta og gjöld vegna afskrifta, af sölu farstöðvaþjónustu annarrar en smásölureikiþjónustu sem veitt er í Sambandinu, sem útilokar þar með kostnað og tekjur af smásölureikiþjónustu,
- g) „samstæða“ móðurfélag og öll dótturfélög sem lúta stjórn þess í skilningi reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

II. ÞÁTTUR

VIÐMIÐUNARREGLUR UM EÐLILEGA NOTKUN

3. gr.

Grundvallarregla

1. Veitandi reikiþjónustu skal veita smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði til viðskiptavina reikiþjónustu sinnar sem venjulega eru með búsetu, eða hafa stöðug tengsl sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist, í aðildarríki veitanda reikiþjónustunnar á að meðan þeir ferðast af og til í Sambandinu.

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 frá 20. janúar 2004 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (samrunareglugerð EB) (Stjttíð. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1).

2. Viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem veitandi reikiþjónustu beittir til að koma í veg fyrir misnotkun eða óvanalega notkun á smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um skulu, að uppfylltum þeim skilyrðum sem sett eru fram í 4. og 5. gr., tryggja að allir viðskiptavinir reikiþjónustu hafi aðgang að smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um á landsbundnu verði á meðan á slíkum ferðalögum stendur af og til í Sambandinu samkvæmt sömu skilyrðum og ef slík þjónusta væri notuð innanlands.

4. gr.

Eðlileg notkun

1. Að því er varðar viðmiðunarreglur um eðlilega notkun getur veitandi reikiþjónustu krafist viðskiptavini reikiþjónustu sinnar um sönnun fyrir fastri búsetu í aðildarríki veitanda reikiþjónustunnar eða öðrum stöðugum tengslum við það aðildarríki sem hafa í för með sér tíða og verulega viðurvist á yfirráðasvæði þess.

2. Án þess að hafa áhrif á viðeigandi landsbundið magnhámark þegar um er að ræða opinn gagnapakka, skal viðskiptavinur reikiþjónustu, þegar hann ferðast af og til í Sambandinu, geta notað magn reikigagnþjónustu í smásölu á landsbundnu smásöluverði sem jafngildir a.m.k. tvöföldu magni sem fengið er með því að deila landsbundnu heildarsmásöluverði opna gagnapakkans, að undanskildum virðisaukaskatti, fyrir allt reikningstímabilið, með hámarksheildsölureikigjaldinu sem reglur hafa verið settar um og um getur í 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012.

Ef um er að ræða sölu á pakka af farstöðvaþjónustu með annari þjónustu eða endabúnaði, skal landsbundið heildarsmásöluverð gagnapakka ákvarðað, að því er varðar c-lið 2. mgr. 2. gr. og þessa málsgrein, með því að taka tillit til verðsins sem lagt er á aðskilda sölu smásölufarstöðvaþjónustuhluta pakkans, að undanskildum virðisaukaskatti, ef hún er í boði, eða verðsins fyrir sölu slíkrar þjónustu með sömu eiginleika einnar og sér.

3. Ef um er að ræða fyrirframgreiddar gjaldskrár, getur veitandi reikiþjónustu, sem annan valkost við kröfuna um viðmiðunarreglur um eðlilega notkun í 1. gr., takmarkað notkun reikigagnþjónustu í smásölu í Sambandinu á landsbundnu smásöluverði við magn sem jafngildir a.m.k. því magni sem fæst með að deila heildarfjárhæð, að undanskildum virðisaukaskatti, þeirrar inneignar sem eftir er og hefur þegar verið greidd til veitandans af viðskiptavininum þegar reiki hefst, með hámarksheildsölureikigjaldinu sem um getur í 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012.

4. Í tengslum við vinnslu umferðargagna skv. 6. gr. tilskipunar 2002/58/EB í því skyni að koma í veg fyrir misnotkun eða óvanalega notkun smásölureikiþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, og veitt er á viðeigandi landsbundnu smásöluverði, getur veitandi reikiþjónustu beitt sanngjörnu, eðlilegu og hóflegu eftirlitakerfi sem byggir á hlutlægu vísunum sem tengjast hættunni á misnotkun eða óvanalegri notkun sem er meiri en á ferðalögum af og til innan Sambandsins.

Hlutlægu vísarnir geta falið í sér ráðstafanir til að komast að því hvort almenn landsbundin notkun viðskiptavina sé umfram reikinotkun eða hvort almenn landsbundin viðurvist viðskiptavinar sé meiri en viðurvist í öðrum aðildarríkjum Sambandsins.

Í því skyni að tryggja að viðskiptavinir reikiþjónustu sem stunda ferðalög af og til fái ekki ónauðsynlegar eða óhóflegar viðvaranir skv. 4. mgr. 5. gr. skulu veitendur reikiþjónustu sem beita slíkum ráðstöfunum til að ákvarða hættu á misnotkun eða óvanalegri notkun reikiþjónustu, fylgjast með slíkum vísunum um viðurvist og notkun sem safnast upp á tímabili sem er a.m.k. 4 mánuðir.

Veitandi reikiþjónustu skal tilgreina í samningum við viðskiptavini reikiþjónustu hvaða farsímaþjónustu í smásölu notkunarvísirinn tengist og lágmarkstímalengd eftirlitstímabilsins.

Almenn landsbundin notkun eða almenn landsbundin viðurvist viðskiptavinar reikiþjónustu á skilgreinda eftirlitstímabilinu skal teljast sönnun þess að ekki sé um að ræða misnotkun eða óvanalega smásölureikiþjónustu, sem reglur hafa verið settar um.

Að því er varðar annan, þriðja og fimmta undirlið telst hver dagur sem viðskiptavinur reikiþjónustu hefur skráð sig inn á landbundna netið sem dagur landsbundinnar viðurvistar þess viðskiptavinar.

Til annarra hlutlægra vísa um hættu á misnotkun eða óvanalegri notkun smásölureiðkjónustu, sem reglur hafa verið settar um, og veitt er á viðeigandi landsbundnu smásöluverði, mega einungis teljast:

- a) langt aðgerðaleysi tiltekins SIM-korts, en notkun þess er að mestu eða jafnvel einungis tengd reiki,
- b) áskriftarsamningar fyrir mörg SIM-kort og notkun sama viðskiptavinar á þeim hverju á eftir öðru við reiki.

5. Ef veitandi reikijónustu sýnir fram á með hlutlægum og rökstuddum sönnunum að fjöldi SIM-korta hafi verið seldur í skipulagðri endursölu til einstaklinga sem hafa í raun ekki búsetu eða stöðug tengsl sem fela í sér verulega viðurvist í aðildarríki þessa veitanda smásölureiðkjónustunnar í því skyni að gera mögulega notkun smásölureiðkjónustu sem reglur hafa verið settar um og veitt er á viðeigandi landsbundnu smásöluverði í öðrum tilgangi en vegna ferðalaga af og til er veitanda reikijónustu heimilt að grípa tafarlaust til hóflegra ráðstafana í því skyni að tryggja að öll skilyrði undirliggjandi samnings séu uppfyllt.

6. Veitandi reikijónustunnar skal fara að tilskipunum 2002/58/EB og 95/46/EB og landsbundnum framkvæmdarráðstöfunum þeirra, og reglugerð (ESB) 2016/679 þegar hann framkvæmir aðgerðir samkvæmt þessum lið.

7. Þessi reglugerð gildir ekki um hvers kyns viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem skilgreindar eru í samningsskilmálum annarra reikigjaldskráa sem boðnar eru í samræmi við 3. mgr. 6. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 531/2012.

5. gr.

Gagnsæi og eftirlit með viðmiðunarreglum

1. Þegar veitandi reikijónustu beitir viðmiðunarreglum um eðlilega notkun, skal hann hafa alla skilmála og skilyrði sem tengjast þessum viðmiðunarreglum í samningum við viðskiptavini reikijónustu, þ.m.t. eftirlitskerfi sem beitt er í samræmi við 4. mgr. 4. gr. Sem hluta af viðmiðunarreglum um eðlilega notkun skal veitandi reikijónustu koma upp gagnsæjum, einföldum og skilvirkum málsmeðferðarreglum til að fást við kvartanir viðskiptavina sem varða beitingu viðmiðunarreglnanna. Þetta hefur ekki áhrif á réttindi viðskiptavinar reikijónustu, skv. 2. mgr. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012, til að nýta sér gagnsæja, einfalda, sanngjarna og skjóta málsmeðferð við lausn deilumála utan dómstóla sem komið er á fót í aðildarríki veitanda reikijónustunnar í samræmi við 34. gr. tilskipunar 2002/22/EB. Slíkt kvörtunarfyrirkomulag og málsmeðferð við lausn deilumála skal heimila viðskiptavini reikijónustu að leggja fram sönnunargögn um að hann sé ekki að nota smásölureiðkjónustu, sem reglur hafa verið settar um, í öðrum tilgangi en vegna ferðalaga af og til, sem svar við viðvörðun í samræmi við fyrsta undirlið 3. mgr.

2. Veitandi reikijónustu ætti að tilkynna viðmiðunarreglur um eðlilega notkun í samræmi við þessa reglugerð til landsbundna stjórnvaldsins.

3. Ef um er að ræða hlutlæg og rökstudd sönnunargögn, sem byggja á hlutlægu vísunum, sem um getur í 4. mgr. 4. gr., sem gefa til kynna að hættu sé á að tiltekinn viðskiptavinur misnoti eða noti á óvanalegan hátt reikijónustu, sem reglur hafa verið settar um, á landsbundnu smásöluverðinu, skal veitandi reikijónustu aðvara viðskiptavininn um hegðunarmynstrið sem greint var og gefur til kynna slíka hættu áður en aukagjaldi er beitt skv. 6. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 531/2012.

Í þeim tilvikum þar sem slík hættu leiðir af því að viðmiðanir um almenna landsbundna notkun og almenna landsbundna viðurvist eru ekki uppfylltar á eftirlitstímabilinu, sem um getur í fimmta undirlið 4. mgr. 4. gr. skal taka tillit til viðbótarvísbendinga um hættu sem skapast vegna heildarviðurvistar eða notkunar viðskiptavinar erlendis, í því skyni að leysa úr kvörtun sem kemur síðar eins og kveðið er á um í 1. gr. eða málsmeðferð við lausn deilumála skv. 2. mgr. 17. gr. Í reglugerð (ESB) nr. 531/2012, í hlutfalli við gildissvið aukagjaldsins.

Þessi málsgrein gildir án tillits til þess hvort viðskiptavinur reikijónustu leggi fram skjalfesta sönnun um búsetu eða önnur stöðug tengsl sem fela í sér verulega viðurvist í aðildarríki veitanda reikijónustunnar skv. 1. mgr. 4. gr.

4. Þegar viðskiptavinur reikijónustu er varaður við skv. 3. mgr. skal veitandi reikijónustu upplýsa viðskiptavininn um það, að ef ekki er um breytingu á notkunarmynstri að ræða innan tímabils sem má ekki vera styttra en 2 vikur, sem sýnir fram á raunverulega landsbundna notkun eða viðurvist, kunni aukagjaldi skv. 6. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 að verða beitt á alla frekari notkun smásölureiðkjónustu, sem reglur hafa verið settar um, með SIM-kortinu sem um er að ræða eftir dagsetningu slíkrar viðvörðunar.

5. Veitandi reikþjónustu skal hætta að beita aukagjaldinu um leið og notkun viðskiptavinarins gefur ekki lengur til kynna hættu á misnotkun eða óvanalegri notkun á smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, sem byggir á hlutlægu vísunum sem um getur í 4. mgr. 4. gr.

6. Ef veitandi reikþjónustu sýnir fram á að SIM-kort hafi verið seld í skipulagðri endursölu til einstaklinga sem hvorki hafa fasta búsetu eða önnur stöðug tengsl sem fela í sér tíða og verulega viðurvist í aðildarríki veitanda smásölureikþjónustu, til að gera mögulega notkun smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, í öðrum tilgangi en ferðalaga af og til út fyrir það aðildarríki, í samræmi við 3. mgr. 4. gr., skal rekstraraðilinn tilkynna sönnunargögnin sem lýsa kerfisbundnu misnotkuninni sem um er að ræða til landsbundins stjórnvalds og þeim ráðstöfunum sem gerðar eru til að tryggja að staðið sé við öll skilyrði í undirliggjandi samningi eigi síðar en þegar gripið er til ráðstöfunarinnar.

III. ÞÁTTUR

UMSÓKN OG AÐFERÐAFRÆÐI VIÐ MAT Á SJÁLFBÆRNI AFNÁMS SMÁSÖLUREIKIGJALDA

6. gr.

Gögn til stuðnings umsókn veitanda reikþjónustu um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem lögð er fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans

1. Umsóknir um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem veitandi reikþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans („umsókn“) skulu metnar á grundvelli gagna um heildarmagn smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, sem veitandi reikþjónustu sem er að sækja um slíkt afhendir, spáð yfir 12 mánaða tímabil sem hefst í fyrsta lagi 15. júní 2017. Í fyrstu umsókninni skulu þessar magnspár metnar með því að nota einn af eftirfarandi valmöguleikum eða samsetningu þeirra:

- a) raunverulegt magn smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, og umsækjandi veitir á viðeigandi verði á smásölureiki fyrir 15. júní 2017,
- b) magnspár um smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, eftir 15. júní 2017 þar sem magnspár um smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, á tímabilinu sem um ræðir eru metnar á grundvelli raunverulegrar, landsbundinnar smásölunotkunar farstöðvaþjónustu og tímans sem viðskiptavinur reikþjónustu sem sækir um er erlendis innan Sambandsins,
- c) magnspár um smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, eftir 15. júní 2017 þar sem magn smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, er metið á grundvelli hlutfallslegra breytinga á magni smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, sem verður vart í gjaldskráum umsækjandans, sem varðar verulegan hluta viðskiptavinahópsins, en umsækjandinn ákvað fyrir hann verð fyrir smásölureikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, landsbundið í tímabil sem er að a.m.k. 30 dagar í samræmi við aðferðafræðina sem sett er fram í I. viðauka.

Ef um er að ræða uppfærslu á umsókninni sem lögð er fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 skal spáin um heildarmagn reikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, uppfærð á grundvelli raunverulegs meðaltalsmynsturs notkunar landsbundinnar farstöðvaþjónustu margfaldað með fjölda viðskiptavina reikþjónustu, sem fylgst er með, og tímanum sem þeirra hafa verið í heimsóttum aðildarríkjum síðastliðna 12 mánuði.

2. Öll gögn um kostnað og tekjur umsækjandans skulu byggja á reikningsskilum, sem skulu gerð aðgengileg landsbundnu stjórnvaldi og þau má aðlaga samkvæmt magnspám skv. 1. mgr. Ef spáð er fyrir um kostnað, skal einungis taka tillit til frávika frá tölum úr fyrri reikningsskilum ef þau eru studd sönnunum um fjárhagsskuldbindingar fyrir tímabilið sem spáð er fyrir um.

3. Umsækjandinn skal leggja fram öll nauðsynleg gögn sem notuð eru til að ákvarða framlegð farstöðvaþjónustu og heildarkostnað og -tekjur í raun og sem spáð er fyrir um við að veita reikþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, á viðkomandi tímabili.

7. gr.

Ákvörðun sérstaks reikikostnaðar við veitingu smásölureikijónustu sem reglur hafa verið settar um

1. Í þeim tilgangi að sýna fram á að umsækjandi geti ekki endurheimt kostnað sinn, með þeim afleiðingum að grafið yrði undan sjálfbærni landsbundins gjaldkerfis hans, skal aðeins taka tillit til eftirfarandi sérstaks reikikostnaðar ef færð eru rök fyrir honum í umsókninni um heimild til að leggja aukagjald á reiki:

- a) kostnaðar við kaup á heiltsöluáðgangi að reiki,
- b) sérstaks reikikostnaðar í smásölu.

2. Að því er varðar kostnað sem stofnað er til við kaup á heiltsöluureikijónustu sem reglur hafa verið settar um, skal aðeins taka tillit til fjárhæðarinnar sem áætlað er að heildargreiðslur sem umsækjandi greiðir til mótaðila sem veita slíka þjónustu í Sambandinu, sé umfram heildarupphæðirnar sem honum ber að greiða fyrir að veita sömu þjónustu til annarra veitanda reikijónustu í Sambandinu. Að því er varðar upphæðirnar sem greiða ber veitanda reikijónustu fyrir að veita heiltsöluureikijónustu sem reglur hafa verið settar um, skal veitandi reikijónustu gera ráð fyrir áætluðu magni af þessari heiltsöluureikijónustu sem er í samræmi við forsendurnar að baki áætlaða magninu í 1. mgr. 6. gr.

3. Að því er varðar sérstakan reikikostnað í smásölu, skal aðeins taka tillit til eftirfarandi kostnaðar ef færð eru rök fyrir honum í umsókninni:

- a) kostnaðar við rekstur og stjórnun reikistarfsemi, þ.m.t. viðskiptagreindarkerfi og hugbúnaður sem eru sérnota fyrir rekstur og stjórnun reikistarfsemi,
- b) kostnaðar við gagnamiðlun um notkun og greiðslu, þ.m.t. bæði gagnamiðlunar- og greiðslumiðlunarkostnaður,
- c) kostnaðar við samningaviðræður og -gerð, þ.m.t. ytri gjöld og notkun innri tilfanga,
- d) kostnaðar sem til kemur þegar kröfur eru uppfylltar um veitingu smásölureikijónustu sem reglur hafa verið settar um og mælt er fyrir um í 14. og 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012, að teknu tilliti til viðeigandi viðmiðunarreglna um eðlilega notkun sem veitandi reikijónustu hefur samþykkt.

4. Aðeins skal taka tillit til kostnaðar sem um getur í a-, b- og c-lið 3. mgr. í réttu hlutfalli við hlutfall heildarumferðarmagns smásölureikijónustu umsækjanda sem reglur hafa verið settar um miðað við heildarsmásluumferð á útleið og heiltsöluumferð á innleið í reikijónustu hans, í samræmi við aðferðafræðina sem sett er fram í 1. og 2. lið II. viðauka, og í hlutfalli við hlutfall heildarmagns umferðar smásölureikijónustu hans innan Sambandsins miðað við heildarumferð smásölureikijónustu hans innan og utan Sambandsins í samræmi við aðferðafræðina sem um getur í 1. og 3. lið II. viðauka.

5. Aðeins skal taka tillit til kostnaðar sem um getur í d-lið 3. mgr. í réttu hlutfalli við hlutfall heildarumferðarmagns smásölureikijónustu umsækjandans innan Sambandsins miðað við heildarumferð smásölureikijónustu hans innan og utan Sambandsins í samræmi við aðferðafræðina sem um getur í 1. og 3. lið II. viðauka.

8. gr.

Skipting sameiginlegs kostnaðar við veitingu smásölureikijónustu sem reglur hafa verið settar um

1. Til viðbótar við kostnaðinn sem ákvarðaður er skv. 7. gr. má hluti sameiginlegs kostnaðar sem stofnað er til við veitingu farstöðvafjónustu í smásölu almennt, vera innifalinn í umsókn um heimild til að leggja aukagjald á reiki. Aðeins skal taka tillit til eftirfarandi kostnaðar ef færð eru rök fyrir honum í umsókninni:

- a) kostnaðar við reikningagerð og innheimtu, þ.m.t. allur kostnaður tengdur vinnslu, útreikningi, útskrift og að kunngera raunverulegan reikning viðskiptavinar,
- b) kostnaðar vegna sölu og dreifingar, þ.m.t. kostnaður við rekstur verslana og annarra dreifileiða fyrir sölu farstöðvafjónustu,

- c) kostnaðar við að þjónustu viðskiptavini, þ.m.t. kostnaður við rekstur allrar þjónustu sem miðar að því að afla viðskiptavina, sinna þörfum þeirra og vinna hylli þeirra, sem tiltæk er endanlegum notanda,
- d) stjórnunarkostnaðar vegna tapaðra viðskiptakrafna, þ.m.t. kostnaður sem stofnað er til við afskriftir óinnleysanlegra skulda viðskiptavina og innheimtu tapaðra viðskiptakrafna,
- e) markaðskostnaðar, þ.m.t. allur kostnaður við að auglýsa farstöðvaþjónustu.

2. Aðeins skal taka tillit til kostnaðarins sem um getur í 1. mgr., ef rök eru færð fyrir honum í umsókninni, í réttu hlutfalli við hlutfall heildarumferðar smásölureikiþjónustu umsækjanda innan Sambandsins miðað við heildarsmásluumferð allrar farstöðvaþjónustu, sem fengið er sem vegið meðaltal af því hlutfalli fyrir hverja farstöðvaþjónustu, með vogum sem endurspeglar viðeigandi meðalheildsölureikiverð sem umsækjandi greiðir í samræmi við aðferðafræðina sem um getur í 1. og 4. lið II. viðauka.

9. gr.

Ákvörðun tekna af veitingu smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um

1. Í þeim tilgangi að sýna fram á að umsækjandi geti ekki endurheimt kostnað sinn, með þeim afleiðingum að grafið yrði undan sjálfbærni landsbundins gjaldkerfis hans, skal aðeins taka tillit til og telja með eftirfarandi tekjur í umsókn um heimild til að leggja aukagjald á reiki:

- a) tekjur sem leiða beint af umferð farstöðvaþjónustu í smásölu sem á uppruna í heimsóttu aðildarríki,
- b) hlutfall heildartekna af sölu af farstöðvaþjónustu í smásölu sem byggist á föstu reglubundnu gjaldi.

2. Þær tekjur sem um getur í a-lið 1. mgr. skulu taka til:

- a) allra smásölugjalda sem lögð eru á skv. 6. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 fyrir umferð sem er umfram viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem veitandi reikiþjónustu beitir,
- b) allra tekna frá annarri reikiþjónustu, sem reglur hafa verið settar um, skv. 3. mgr. 6. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 531/2012,
- c) alls landsbundins smásöluverðs sem er gjaldfært á einingagrundvelli eða er umfram fast reglubundið gjald fyrir að veita farstöðvaþjónustu og virkjað er með notkun farstöðvaþjónustu í heimsóttu aðildarríki.

3. Í þeim tilgangi að ákvarða tekjurnar sem um getur í b-lið 1. mgr., skal, ef um er að ræða sölu á pakka af farstöðvaþjónustu með annarri þjónustu eða endabúnaði, aðeins taka tillit til tekna sem tengdar eru sölu farstöðvaþjónustu. Þær tekjur skulu ákvarðaðar með vísan til verðsins sem lagt er á aðskilda sölu á einstökum þáttum pakkans, ef slíkt er í boði, eða sölu á þjónustu með sömu eiginleika einnar og sér.

4. Til að ákvarða hlutfall heildartekna af sölu farstöðvaþjónustu sem tengd er veitingu smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um, skal beita aðferðafræðinni sem sett er fram í 1. og 5. lið II. viðauka.

10. gr.

Mat á umsóknum veitanda reikiþjónustu um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem lagðar eru fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans

1. Við mat á umsókn um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem veitandi reikiþjónustu leggur fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans síns, getur landsbundið stjórnvald komist að því að umsækjandi geti ekki endurheimt kostnað sinn við að veita smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um, með þeim áhrifum að grafið yrði undan sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans, en aðeins ef neikvæð hrein framlegð af smásölureiki umsækjanda er 3% eða meira af framlegð farstöðvaþjónustu hans.

Hrein framlegð af smásölureiki skal vera fjárhæðin sem er eftir þegar kostnaður við að veita smásölureikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um hefur verið dreginn frá tekjum af að veita slíka þjónustu eins og ákvarðað er í samræmi við þessa reglugerð. Til að ákvarða það, skal landsbundið stjórnvald fara yfir gögnin sem veitt eru í umsókninni til að tryggja að farið sé eftir aðferðafræðinni við ákvörðun kostnaðar og tekna eins og mælt er fyrir um í 7., 8. og 9. gr.

2. Ef tölugildi hreinnar framlegðar af smásölureiki er jafngilt 3% eða meira af framlegð farstöðvaþjónustu, skal landsbundið stjórnvald samt sem áður hafna aukagjaldi ef það getur sýnt fram á að sérstakar kringumstæður geri það að verkum að ólíklegt sé að grafið verði undan sjálfbærni landsbundna verðlíkansins. Slíkar kringumstæður taka til aðstæðna þar sem:

- a) umsækjandi er hluti af samstæðu og sönnunargögn benda til innri milliverðlagningar í hag annarra dótturfélaga samstæðunnar innan Sambandsins, einkum í ljósi verulegs ójafnvægis í heildsölureikigjöldum sem lögð eru á innan samstæðunnar,
- b) samkeppnisstig á innanlandsmörkuðum bendir til þess að geta sé til staðar til að bera lækkaða framlegð,
- c) umsókn um strangari viðmiðunarreglur um eðlilega notkun, sem eru samt í samræmi við 3. og 4. gr., myndi lækka hreina framlegð af smásölureiki í hlutfall sem væri lægra en 3%.

3. Í þeim undantekningartilvikum þar sem rekstraraðili er með neikvæða framlegð af farstöðvaþjónustu og neikvæða hreina framlegð af smásölureiki, skal landsbundið stjórnvald heimila að aukagjald verði lagt á reikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um.

4. Þegar aukagjald á reikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um er heimilað, skal landsbundið stjórnvald ákvarða þá fjárhæð af neikvæðri framlegð af smásölureiki sem hægt er að endurheimta með því að leggja smásöluaukagjald á reikiþjónustu sem veitt er í Sambandinu. Aukagjaldið skal vera í samræmi við forsendurnar um reikiumferð sem liggja að baki matinu á umsókninni og skal ákvarðað í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB ⁽¹⁾.

IV. ÞÁTTUR

LOKAÁKVÆÐI

11. gr.

Eftirlit með viðmiðunarreglum um eðlilega notkun og umsóknum veitanda reikiþjónustu um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem lagðar eru fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans

Til að hafa eftirlit með samræmdri framkvæmd 6. gr. b og 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 og þessara reglugerðar, og með það fyrir augum að upplýsa framkvæmdastjórnina árlega um umsóknir skv. 5. mgr. 6. gr. d í reglugerð (ESB) nr. 531/2012, skal landsbundið stjórnvald reglulega safna upplýsingum varðandi:

- a) aðgerðir þess til að fylgjast með beitingu 6. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 og ítarlegu reglnanna sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð,
- b) fjölda umsókna um að beita aukagjaldi á reiki sem lagðar eru fram, heimilaðar og endurnýjaðar á árinu skv. 2. og 4. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012,
- c) umfang neikvæðrar hreinnar framlegðar af smásölureiki sem samþykkt er í ákvörðunum þess um að heimila aukagjald á reiki og fyrirkomulaginu varðandi aukagjald sem lýst er í umsóknum veitanda reikiþjónustu um heimild til að leggja aukagjald á reiki sem lagðar eru fram skv. 2. mgr. 6. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 til að tryggja sjálfbærni landsbundins verðlíkans hans.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (rammatilskipun) (Stjttð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 33).

12. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessa framkvæmdargerð eigi síðar en í júní 2019 að höfðu samráði við BEREK-hópinn, án þess að það hafi áhrif á möguleikann á að framkvæma endurskoðun fyrir í ljósi reynslu af fyrstu framkvæmd og ef umtalsverðar breytingar verða á þáttunum sem nefndir eru í 2. mgr. 6. gr. d í reglugerð (ESB) nr. 531/2012.

13. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. desember 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIÐAUKI

Hlutfallsleg breyting á raunverulegu magni reikiþjónustu sem reglur hafa verið settar um með fyrirkomulaginu um reiki samkvæmt heimagjaldskrá í samanburði við sama tímabil á næstliðnu ári:

$$\left(\frac{\sum_1^n M a g n_k (t)}{\sum_1^n M a g n_k (t-1)} - 1 \right) \times 100$$

þar sem:

k = þjónusta (1 = tal, 2 = smáskilaboð, 3 = gögn),

n er fjöldi daga sem reiki samkvæmt heimagjaldskrá er notað ($n \geq 30$), og

t er árið sem reiki samkvæmt heimagjaldskrá var fyrst notað.

Nota ætti þennan hundraðshluta til að meta breytinguna á magni á áætlaða 12 mánaða tímabilinu með því að margfalda hann með magni næstliðins árs.

II. VIÐAUKI

- 1) Vægi w_i farstöðvaþjónustu í smásölu

$$w_k = \frac{\text{meðalheildsölureikiverð sem rekstraraðili greiðir}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{meðalheildsölureikiverð sem rekstraraðili greiðir}_k}$$

þar sem:

k = þjónusta (1 = tal, 2 = smáskilaboð, 3 = gögn),

„meðalheildsölureikiverð sem rekstraraðili greiðir“ vísar til meðaleiningarverðs fyrir ójafna umferð sem rekstraraðili greiðir fyrir hverja þjónustu, þar sem einingin fyrir hverja þjónustu er evrusent á i. mínútu í talsíma, ii. smáskilaboð fyrir smáskilaboð og iii. MB fyrir gögn.

- 2) Hlutfall heildarumferðarmagns smásölureikiþjónustu umsækjanda miðað við heildarsmásluumferð reikiþjónustu hans á útleið og heildsluumferð reikiþjónustu hans á innleið:

$$\frac{\text{smásölureikiumferð á útleið}}{(\text{smásala á útleið} + \text{heildsala á innleið}) \text{ reikiumferð}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{smásölureikiumferð á útleið}_k}{(\text{smásala á útleið} + \text{heildsala á innleið}) \text{ reikiumferð}_k}$$

þar sem:

k = þjónusta (1 = tal, 2 = smáskilaboð, 3 = gögn).

- 3) Hlutfall heildarumferðarmagns smásölureikiþjónustu umsækjanda innan Sambandsins miðað við heildarumferð smásölureikiþjónustu hans innan og utan Sambandsins:

$$\frac{\text{ESB smásölureikiumferð á útleið}}{\text{smásala á útleið (ESB + utan ESB) reikiumferð}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{ESB smásölureikiumferð á útleið}_k}{\text{smásala á útleið (ESB + utan ESB) reikiumferð}_k}$$

þar sem:

k = þjónusta (1 = tal, 2 = smáskilaboð, 3 = gögn).

- 4) Hlutfall heildarumferðarmagns smásölureikiþjónustu umsækjanda innan Sambandinu miðað við heildarsmásluumferð allrar farstöðvaþjónustu í smásölu:

$$\frac{\text{ESB smásölureikiumferð á útleið}}{\text{smásala á útleið (ESB + utan ESB) reikiumferð} + \text{innanlandsumferð í smásölu}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{ESB smásölureikiumferð á útleið}_k}{\text{smásala á útleið (ESB + utan ESB) reikiumferð}_k + \text{innanlandsumferð í smásölu}_k}$$

þar sem:

k = þjónusta (1 = tal, 2 = smáskilaboð, 3 = gögn).

5) Tekjur af reiki í smásölu í ESB:

Tekjur af reiki í smásölu í ESB = tekjur af farstöðvafjónustu í smásölu

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{ESB smásölureikiumferð á útleið}_k}{\text{smásala á útleið (ESB + utan ESB) reikiumferð}_k + \text{innanlandsumferð í smásölu}_k} \right)$$

þar sem:

k = þjónusta (1 = tal, 2 = smáskilaboð, 3 = gögn).
